

برگ‌های آبی در حال ریزش هستند پاییزان استقلال!

حامد چیرودی

روزنامه نگار

استقلال هفته‌هاست که در صدر جدول قرار دارد. این اتفاقی جذاب برای هواداران این تیم است چرا که کمتر کسی تصور می‌کرد با اتفاق‌های عجیبی که در پیش فصل برای آبی‌ها رخ داده بود و منجر به تغییرات مدیریتی در استقلال شد و نارضایتی کادرفنی این تیم از جذب بازیکنان را در پی داشت، استقلال بتواند شروع خوبی در لیگ بیست و سوم داشته باشد ولی برخلاف انتظار، شاگردان جواد نکونام موفق ظاهر شدند و حتی در آمارهایی هم که منتشر شد، از استقلال تحت هدایت فرهاد مجیدی و ریکاردو سالیینتو هم بهتر کار کردند و امتیاز گرفتند. با این حال، وضعیتی که در حال حاضر در استقلال مشاهده می‌شود، این است که به نظر می‌رسد پاییزان استقلال فرا رسیده است. این تیم در بهار خود شکوفایی خوبی داشت و در تابستان هم به ثمر نشست و زیبا بود اما حالا برگ‌های این تیم یکی پس از دیگری در حال ریزش هستند. حالا شاید استقلالی‌ها بگویند که نه اینطور نیست اما نتایج این تیم چیز دیگری می‌گوید. آبی‌ها در چهار بازی اخیر خود، سه مساوی کسب کرده‌اند تا شش امتیاز از کف‌شان رفته باشد. این اتفاقی است که در هیاهوی شش بازی نبرد پرسپولیس تا حدودی گم شد اما آنهایی که وضعیت تیم‌ها را به دقت ارزیابی می‌کنند، می‌بینند که استقلال هم در سرازیری افتاده است. این تیم هر چقدر در خانه خوب بوده و بازی‌هایش را با برد پشت سر گذاشته است، در خارج از خانه تقریباً ناموفق بوده است. استقلال اگرچه مس را در رفسنجان و نفت را در آبادان شکست داد ولی پس از باخت به سپاهان در اصفهان، در قزوین نتوانست از پس شمس‌آذر برآید و در حضور دوباره‌اش در اصفهان، مقابل ذوب‌آهن متوقف شد. تیم تحت هدایت نکو در بازی مقابل تیم سابق این مربی یعنی فولاد هم در باز کردن دروازه اهوازی‌ها ناکام بود تا با یک امتیاز این شهر را ترک کند تا دو مساوی پیاپی حاصل کار این تیم باشد. البته استقلال در

بازی با فولاد، توپ و میدان را در اختیار داشت و طبق آمار منتشر شده با ۷۰ درصد مالکیت توپ، بهترین آمار این تیم در این بخش در پنج سال گذشته را داشت اما توپ‌های این تیم تبدیل به گل نشد و این معضلی است که در بازی‌های اخیر استقلال به پاشنه آشیل این تیم تبدیل شده است. استقلال در بازی با ذوب‌آهن روی شوت سهمگین آرمین سهرابی‌ان به گل رسید که روی یک کار تیمی و تاکتیکی نبود و در بازی با فولاد هم آبی‌ها به دیوار سفت میزبان برخورد کردند و تاکتیک ارسال از جناحین با وجود مدافع سرزنی مانند موسی کولیبالی در فولاد بی‌اثر ماند و بازیکنی مثل گوستاوو پلانکو هم در گلزنی ناکام ماند. در این بین نداشتن یک هافبک بازیساز که بتواند بین دفاع حریفان شکاف باز کند، به یک معضل برای استقلال تبدیل شده است. حالا استقلال دیدار حساس دربی را در پیش دارد. مسابقه‌ای که می‌تواند بسیار تعیین‌کننده باشد و باید دید نکو می‌تواند پنجشنبه وضعیت ایده‌آلی را برای تیمش به وجود آورد یا خیر. او خوب می‌داند که فرصت‌ها برای ادامه صدرنشینی تیمش در حال اتمام است و زنگ خطر برای آبی‌ها به صدا درآمده است.

آبی کمرنگ!

اکبر منتشلو

روزنامه نگار

استقلال با هدایت جواد نکونام در پایان هفته دوازدهم لیگ برتر فعلاً صدرنشین است و به بالاترین نقطه جدول رده‌بندی تکیه زده است، رتبه‌ای که خیلی از این تیم، حداقل در این فصل از رقابت‌ها، انتظار نمی‌رفت و هواداران آبی‌پوشان، با شرایطی که تیمشان در فصل نقل و انتقالات داشت، فکر نمی‌کردند شاگردان نکونام بتوانند در این دوره از رقابت‌ها

خودشان نشان دهند، اما به هر حال با شروع بازی‌ها استقلال توانست با ایجاد فضای خالی از حاشیه، روزهای خوبی را طی کند. آبی‌پوشان توانستند از شرایطی که برای برخی مدعیان مثل پرسپولیس، سپاهان و حتی تراکتور پیش آمد بهترین بهره را ببرند و با حرکت در سایه خود را بدون هیچ دردسری به صدر جدول برسانند. این وضعیت برای نکونام و تیمش ایده‌آل بوده و هست، اما آیا می‌تواند دوام داشته باشد؟ استقلال در سایه آرامشی که بر تیم حاکم شد و البته با کسر امتیاز از سپاهان و حواشی که برای پرسپولیس پیش آمد، صدرنشین لیگ برتر شد و این تیم هم مثل رقیب قدیمی‌اش یعنی پرسپولیس با جمع کردن امتیازات در بازی‌هایی که خیلی خوب نبودند و البته توانستند بازی را کنترل کنند، به بالای جدول رسید، اما این وضعیت به طور حتم نمی‌تواند تا پایان لیگ برتر ادامه داشته باشد.

دلیل این ادعا را هم می‌توان در عملکرد استقلال در بازی هفته دوازدهم دید؛ در هفته‌ای که سپاهان خط و نشان جدی برای مدعیان کشیده و حریف نسبتاً سرسخت خود را به چهار میخ کشید و با چهار گل و به طور قاطع شکست داد و با اطمینان صددرصدی سه امتیاز بازی را کسب کرد و حتی پرسپولیس توانست با وضعیت شکننده و نامطمئن در برابر حریف نه چندان خوب یعنی هوادار به پیروزی دست پیدا کند و سه امتیاز را بگیرد. اما

استقلال وضعیت شکننده‌ای در این هفته به نمایش گذاشت، در حالی که می‌توانست با پیروزی در این بازی همچنان فاصله خود در صدر با دیگر مدعیان را حفظ کند. استقلال در رویارویی با فولاد نشان داد که خیلی راحت می‌تواند امتیاز از دست بدهد.

حریف این هفته استقلال آنقدر عملکرد ضعیفی در هفته‌های گذشته داشته که تنها یک تیم از خودش ضعیف‌تر در جدول می‌بیند، اما استقلال در برابر این تیم چیزی برای گفتن نداشت و خیلی راحت ۲ امتیاز را از دست داد تا بیش از هر زمان دیگری مدعیان به آنها نزدیک شوند.

شاگردان جواد نکونام در بازی حساس و بسیار مهم یعنی شهرآورد پایتخت باید به میدان بروند و این عملکرد مقابل فولاد قبل از شهرآورد بخوبی نشان داد که چطور استقلال با حداقل داشته‌ها توانسته بر صدر تکیه بزند، اما برای حفظ این صدرنشینی قطعاً کار بسیار سختی دارد و شاید خیلی زود جایگاهش را از دست بدهد، چنانچه اگر در همین بازی‌های موقه که در روز پنجشنبه برگزار می‌شود، استقلال بار دیگر و این بار در رویارویی با یک مدعی و رقیب قدیمی بلغزد و امتیاز از دست بدهد و سپاهان که نشان داده براحتی از امتیازات نمی‌گذرد، حریف هفته دوازدهم استقلال یعنی فولاد را از پیش رو بردارد، آبی‌پوشان براحتی صدر جدول را از دست خواهند داد. باید اقرار کرد که حضور استقلال در چنین جایگاهی حتی لرزان، کار شایسته‌ای بوده که توسط نکونام و شاگردانش به دست آمده است، اما ادامه این روند برای استقلال فعلی بعید به نظر می‌رسد و مدیران این تیم در صورتی که انتظار ادامه این روند را دارند، باید حمایت بیشتری از تیم داشته و ضعف‌های تیمشان را با نظر سرمربی مرتفع کنند.

استقلال در پیش دربی، در ۴ پرده

مفت بر و مفت باز نیستند!

سمیه مهدی پور

روزنامه نگار

استقلال در پیش دربی در اهواز به زمین سفت خورد. تساوی در اهواز مقابل فولاد اصلاً نتیجه بدی نیست، اما نه در مقابل این فولاد که از اول فصل نشانه‌ای از تیم بودن را ندارد. ناراحتی هواداران استقلال از این دو امتیاز از دست رفته کاملاً بجا است، آنها می‌دانند که این فولاد را می‌شد برد. یک برد در آستانه دربی علاوه بر تثبیت حاشیه امنیت آبی‌ها در صدر جدول

می‌توانست آنها را با باتری‌های شارژ شده به دربی بفرستد اما در نهایت آبی‌ها در یک روز بد به تساوی قناعت کردند تا نشان دهند مفت بری بلد نیستند!

استقلال با همان سیستم و ترکیب همیشگی به میدان رفت و تنها تغییر حضور صالح حمدانی به جای یامگای افت کرده بود. دلیل افت یامگا مشخص نیست اما هر چه هست، استقلال در دربی روی یامگا حساب می‌کند و باید دید این بازیکن می‌تواند در دربی کیفیت بالایش را نشان

دهد یا نه. اصرار استقلال به سانتر از جناحین در جایی که موسی کولیبالی اکثر ضربات سر را می‌زد، کمی عجیب بود. بلانکو با اینکه قد بلندی دارد اما ذاتاً بازیکن سرزنی نیست و در پرش‌ها خیلی موفق نشان نداده و بازی روی زمین او کیفیت بهتری دارد. هرگاه استقلال روی زمین بازی کرد، خط حمله استقلال خطرناک‌تر بود. سیدحسین حسینی در زمین بود؟ ما هم زیاد او را ندیدیم. سیدحسین حسینی تنها بازیکن استقلال است که پس از بازی اصلاً به ریکاوری احتیاج نداشت. یک

ضربه ایستگاهی را خوب دفع کرد ولی بازیکنان فولاد، او را حتی گرم هم نکردند! همین عدم حضور حسینی در جریان بازی بیشتر هواداران استقلال را مغبون کرد که چرا تیم‌شان در برابر یک حریف متفعل ۲ امتیاز از دست داد.

مارتینس سعی کرد روش فولاد نکونام را مقابل استقلال عیناً به کار ببرد؛ استفاده از بازی بسته، جنگ روانی همراه با خشونت. این روش جواب داد و فولاد به چیزی که می‌خواست رسید. جو ورزشگاه فولاد

۱۴

به همه چیز شباهت داشت جز یک مسابقه فوتبال. بازی روی سکو و داخل زمین خشن دنبال شد و شانس آوردیم که کسی کشته نشد! وگرنه هم داخل زمین خونریزی دیدیم و هم خارج از زمین درگیری و کتک‌کاری و خونریزی. بارش این همه بطری بر سر بازیکنان دو تیم بازی را از حالت عادی خارج کرده بود. در ورزشگاه آزادی یگان ویژه اجازه ورود هیچ بطری‌ای را به ورزشگاه نمی‌دهد و حتی خبرنگاران هم نمی‌توانند با خودشان آب معدنی وارد ورزشگاه کنند.

استقلال از ۱۱ بازی گذشته، ۶ بازی را خارج از آزادی انجام داده که ماحصل آن ۹ امتیاز بوده و از ۵ بازی که میزبان بوده ۱۵ امتیاز گرفته. پنجشنبه این هفته مهم‌ترین بازی فصل استقلال نکونام است، یک دربی حیثیتی که نتیجه آن بسیاری از معادلات صدر جدول را تعیین می‌کند و در ادامه راه پیر پیچ و خم لیگ تأثیر زیادی دارد. فوتبال قابل پیش‌بینی نیست و اتفاقات جریان بازی تأثیر زیادی در نتیجه دارد ولی در کل تیم نکونام نشان داده که مفت‌باز نیست.